

Scott Hahn, *Evangelising Catholics.*
A Mission Manual for the New Evangelization

Copyright © 2014 by Scott Hahn. Published by Our Sunday Visitor
Publishing Division, Our Sunday Visitor, Inc. All rights reserved.
© 2020 by Editura Galaxia Gutenberg

Această carte este protejată prin copyright. Reproducerea integrală sau parțială, multiplicarea prin orice mijloace și sub orice formă, cum ar fi xeroxarea, scanarea, transpunerea în format electronic sau audio, punerea la dispoziția publică, inclusiv prin internet sau prin rețele de calculatoare, stocarea permanentă sau temporară pe dispozitive sau sisteme cu posibilitatea recuperării informațiilor, cu scop comercial sau gratuit, precum și alte fapte similare săvârșite fără permisiunea scrisă a deținătorului copyrightului reprezintă o încălcare a legislației cu privire la protecția proprietății intelectuale și se pedepsesc penal și/sau civil în conformitate cu legile în vigoare.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
HAHN, SCOTT

Catolicii și Noua Evanghelizare. Ghid de activitate misionară — Scott Hahn;
trad.: Ana-Maria Botnaru —
Târgu-Lăpuș: Galaxia Gutenberg, 2020
ISBN 978-973-141-884-1

I. Hahn, Scott (autor)

www.galaxiagutenberg.ro

Editura Galaxia Gutenberg
435600 Târgu-Lăpuș, str. Florilor nr. 11
Mobil: 0723-377599, 0733-979383
e-mail: contact@galaxiagutenberg.ro

PRINTED IN ROMANIA

SCOTT HAHN

CATOLICII și Noua Evanghelizare

Ghid de activitate misionară

Traducerea din limba engleză de
Ana-Maria Botnaru

Galaxia Gutenberg
2020

CUPRINS

Partea I

Chemarea: să înțelegem noua evanghelizare

Capitolul 1

Noua Evanghelizare: O imagine de ansamblu..... 11

Capitolul 2

Noua Evanghelizare: O viziune comună19

Capitolul 3

Noua Evanghelizare: O „chestiune catolică”31

Capitolul 4

Noua Evanghelizare: O misiune a întregii Biserici..... 43

Capitolul 5

Noua Evanghelizare: O lucrare care durează întreaga viață..... 55

Partea a II-a

Răspunsul: modele și metode pentru noua evanghelizare

Capitolul 6

Evanghelia catolică: Lecții de la primii evangheliști 69

Capitolul 7

Viața catolică: Lecțiile Bisericii primare81

Capitolul 8

Principalul teren al evanghelizării:

Familia creștină..... 93

Capitolul 9

Pasul următor: Apostolatul laic 109

Partea a III-a

Mesajul: conținutul noii evanghelizări

Capitolul 10

Căderea din har: Natura păcatului133

Capitolul 11

Viața recâștigată: Lucrarea ispășirii143

Capitolul 12

Ai Lui prin legământ:

Familia lui Dumnezeu.....155

Capitolul 13

Transformați prin iubire:

De la Cină la Jertfă..... 171

Capitolul 14

Iubire și fidelitate: Ceea ce contează

cel mai mult..... 181

Note.....187

Partea I

~

**CHEMAREA:
SĂ ÎNȚELEM
NOUA EVANGHELIZARE**

Capitolul 1

~

NOUA EVANGHELIZARE: O IMAGINE DE ANSAMBLU

CE ESTE NOUA EVANGHELIZARE?

Într-un fel, se poate răspunde mai ușor arătând decât spunând. O înțelegem mai bine atunci când o întâlnim. O recunoaștem atunci când o vedem. Iar în ultimii ani, am văzut-o la lucru, în mod personal și intim, în viața a trei dintre prietenii mei.

Iată povestea lor.

O CONVERTIRE

Anul: 2009. Locul: clinica de avorturi Planned Parenthood din Bryan, Texas.

În fiecare dimineață, când Abby Johnson, directoarea instituției, cobora din mașină și se ducea spre birou, unul dintre tinerii consilieri pro-life* aflați pe trotuar o striga.

Niciunul dintre ei nu a hărțuit-o. Nimeni nu a insultat-o. Oricine se afla acolo în ziua respectivă îi

* Literal, „pentru viață” (pentru apărarea vieții, de la concepție până la moartea naturală). Am preferat să păstrez termenul din textul original întrucât el s-a impus și la noi, ca multe altele în ultimele decenii (n.trad.).

spunea „Bună!”, o întreba ce mai face și discutau despre cele petrecute în ziua respectivă. Cu timpul, au început să se înfripe prietenii – ceea ce înseamnă că atunci când Johnson a decis să părăsească industria avorturilor, în luna octombrie a acelui an, ea avea deja prieteni la care putea să apeleze.¹

În următorii doi ani, datorită prieteniei cu acei consilieri pro-life și cu alți catolici, membri ai Coaliției pentru Viață din Brazos Valley, baptista devenită episcopaliană a luat hotărârea să se convertească la catolicism.

Johnson a primit pentru prima oară Euharistia în decembrie 2011.

O TREZIRE

A doua poveste. Aceasta s-a petrecut în 2004, în Vinerea Sfântă.

În acea primăvară, actorul Kevin James era la New York, filmând la pelicula *Hitch* cu Will Smith. Deși James, care fusese crescut în credința catolică, nu părăsise în mod oficial Biserica, nici nu se poate spune că își trăia credința. Dumnezeu și Liturgia nu figurau printre prioritățile sale, iar cunoștințele despre învățătura Bisericii erau minime, așa cum este cazul cu mulți catolici de vârsta sa.

Dar, în Vinerea Sfântă, a fost sunat de tatăl lui. În acea convorbire, James Sr. i-a reamintit fiului său să o lase mai ușor cu petrecerile și să-și aducă aminte ce a făcut Isus Cristos pentru el. Pe când vorbeau, James a trecut pe lângă un cinematograful unde rula filmul lui Mel Gibson, *Patimile lui Cristos*. L-a întrebat pe tatăl său dacă ar fi potrivit să vadă acel film în Vinerea Sfântă. Răspunsul? „Categoric!”

Opt ani mai târziu, într-un interviu luat de Raymond Arroyo, James a spus că acele trei ore „i-au schimbat viața”.

„A fost copleșitor”, a explicat el, subliniind că acel film l-a determinat să reînceapă să participe la Liturghie, să afle mai mult despre credința sa și să devină catolicul practicant și evlavios care este în prezent.²

O ÎNTOARCERE ACASĂ

Ultima poveste – una care începe în 1960.

În acel an, familia Beckwith din New York i-a urat bun-venit în lume fiului lor, Francis. La puțină vreme după aceea, familia s-a mutat în Nevada și când a venit vremea ca micul Beckwith să meargă la grădiniță, părinții l-au înscris la școala elementară catolică St. Viator, încrezători, ca și alți părinți înaintea lor, că profesorii îi vor transmite copilului elementele fundamentale ale credinței catolice.

Dar educația religioasă a lui Beckwith a început exact când lua sfârșit Conciliul Vatican II și a continuat în tumultuoșii ani 1970. În Biserică, era o epocă de experimentări în plan liturgic și de confuzie la nivel catehetic. În exteriorul Bisericii, era o epocă de transformări morale și revoluție socială. Cea de-a doua problemă nu a făcut decât să o agraveze pe prima, iar Beckwith nu a găsit o prezentare sistematică a adevărului de care avea nevoie pentru a înțelege lumea decât atunci când a dat din întâmplare de cărțile lui Norman Geisler, R.C. Sproul și Francis Schaeffer.

Respect p

Din păcate, descoperirile sale l-au făcut să părăsească Biserica Catolică, adoptând protestantismul de tip evanghelic.

Au trecut zeci de ani. Beckwith și-a luat doctoratul în filozofie și a început o excepțională carieră academică, ajungând în cele din urmă profesor specializat în relația dintre Biserică și stat la Baylor, cea mai mare universitate baptistă din lume.

În 2006, reputația de a fi unul dintre cei mai importanți gânditori ai creștinismului evanghelic l-a făcut să fie ales președinte al Societății Teologice Evanghelice. Cam în aceeași perioadă, respectul trainic față de Biserica copilariei sale a început să sporească. Atras de opera lui Ioan Paul al II-lea, a prezentat, la o conferință organizată la Universitatea Boston, o comunicare despre contribuțiile filozofice ale papei. La sfârșit, unul dintre savanții aflați în sală a venit la el și i-a pus o întrebare simplă: „De ce nu sunteți catolic?”

Beckwith nu a putut da un răspuns la această întrebare. Și-a petrecut anul următor încercând să găsească un răspuns – citind scrierile din tinerețe ale succesorului lui Ioan Paul al II-lea, Joseph Ratzinger; discutând doctrinele pe care le considera obstacole în calea revenirii în Biserica Catolică; discutând pe marginea acelei întrebări cu soția și cu prietenii. Însă abia atunci când nepotul său catolic l-a sunat și i-a cerut să îi fie naș de mir, s-a petrecut declicul. Beckwith a știut că trebuie să ia o decizie și, în sfârșit, a știut care anume avea să fie aceea.

În mai 2007, Beckwith a demisionat din poziția de președinte al Societății Teologice Evanghelice și a revenit în Biserica Catolică.³

O CHEMARE

Luate împreună, aceste trei instantanee de conversie și revenire ne oferă o imagine complexă a Noii Evanghelizări.

În viața lui Abby Johnson, Kevin James și Francis Beckwith vedem că, spre deosebire de evanghelizarea din secolele trecute, Noua Evanghelizare nu înseamnă doar trimiterea de misionari în teritorii străine și îndepărtate, sau trimiterea de predicatori itineranți care să vestească păgânilor Evanghelia. Nici nu este aceea evanghelizare așa cum o înțeleg mulți protestanți în sens strict – adică să aduci Vestea cea Bună unui necredincios, făcându-l să mărturisească credința în Cristos, și apoi să treci la următorul necredincios.

De fapt, Noua Evanghelizare constituie misiunea întregii Biserici – laici, preoți și persoane consacrate. Înseamnă prieteni, familie, colegi de serviciu – și faptul de a ieși în întâmpinarea celui alt pentru a proclama adevărul lui Cristos folosind toate mijloacele aflate la dispoziție – discuții, mărturie personală, mass-media și enorma varietate de bogății intelectuale și spirituale pe care Biserica le-a adunat în istoria sa bimilenară. Înseamnă gesturi simple de bunătate, provocări simple lansate din iubire, întrebări simple adresate cu sinceritate.

În mod fundamental, Noua Evanghelizare se adresează mai degrabă celor botezați decât celor nebotezați. Se adresează celor prost catehizați însă mult prea bine secularizați, celor care au fost de-creștinați în însuși procesul sacramentalizării.

Și să nu credeți că astfel de catolici sunt puțini.

Acum câțiva ani, o cercetare sociologică asupra credințelor religioase din Statele Unite a scos la iveală că doar 48% dintre catolici credeau fără umbră de îndoială că Dumnezeu este un Dumnezeu personal, pe care Îl pot cunoaște și cu care pot avea o relație. Cu alte cuvinte, cercetarea a indicat faptul că 52% dintre catolici consideră că Dumnezeu, cel puțin într-o oarecare măsură, este o forță impersonală.⁴

E ușor să respingem aceste cifre, spunând că aceștia sunt catolicii care nu vin deloc la biserică ori vin doar de Crăciun și de Paște. Dar Sherry Weddell, de la Institutul Ecaterina din Siena, demonstrează în cartea ei *Forming Intentional Disciples**, că această presupunere este falsă.

Realizând mii de interviuri cu responsabili parohiali și diecezani, Weddell a întâlnit mereu catolici care mergeau în fiecare duminică la Liturghie, erau membri în nenumărate comitete și erau de folos în modalități numeroase și diverse, dar care totuși se arătau sceptici în privința faptului că putem avea o relație personală cu Dumnezeu.

Mai mult, când i-a întrebat pe preoți și pe responsabili cu catehizarea din peste șazeci de dieceze din lumea anglofonă câți dintre membrii parohiilor lor sunt „discipoli serioși și implicați” – adică ucenici devotați ai lui Cristos, care caută sfințenia în Biserica Sa – răspunsul cel mai des întâlnit a fost 5%. Subliniem încă o dată, este vorba de 5% dintre cei care vin la biserică, nu dintre cei botezați.⁵

Aceasta este realitatea, astăzi, pentru Biserica din Statele Unite (și în mare parte din lumea

occidentală). De aceea, Noua Evanghelizare trebuie să depășească simpla proclamare a elementelor esențiale din Evanghelie, chemându-i pe credincioși și necredincioși deopotrivă nu doar la credința în Cristos, ci la viața în Cristos, la o convertire a minții și a inimii care să devină tot mai profundă odată cu trecerea timpului.

În mod esențial, Noua Evanghelizare trebuie să fie o chemare adresată fiecărui bărbat, fiecărei femei și fiecărui copil de a se îndrăgosti de Dumnezeu, de a spori în iubire și de a trăi în iubire cu Dumnezeu care ne iubește.

Înțelegerea a tot ceea ce contează – nu doar la nivel academic, ci și la nivel practic. Este important, fiindcă Noua Evanghelizare este misiunea la care Cristos, prin Biserică, ne cheamă pe fiecare dintre noi. Este marea operă a Bisericii în secolul XXI. Este misiunea care ni s-a încredințat: vouă și mie. Și este misiunea care poartă asupra ei amprenta și greutatea veșniciei, una pentru care fiecare dintre noi „va da seamă înaintea Celui ce este gata să judece viii și morții” (1 Petru 4:5).

Scopul acestei cărți este să detalieze această misiune – ce este, cum o îndeplinim, ce anume ne cheamă să vestim. Gândiți-vă la această carte ca la un manual destinat Noii Evanghelizări. Sau, și mai bine, ca la un manual de activitate misionară, un ghid care să vă ajute să înțelegeți și să trăiți esența a ceea ce înseamnă a fi un catolic evanghelizat, dar și un catolic care evanghelizează.

Deci, cum pornim în această misiune?

* Formarea discipolilor serioși și implicați (n.trad.).